

218146 - از به تاخیر افتادن ازدواجش می‌ترسد و هر بار دوستانش ازدواج می‌کنند غمگین می‌شود

سوال

همیشه دوستانم را که ازدواج می‌کنند یا نامزدی می‌کنند می‌بینم و غصه می‌خورم و احساس می‌کنم سنم برای ازدواج بالا می‌رود و دلیلش این است که کسی مرا نمی‌بیند چون من در خانه هستم و وقتی بیرون نمی‌روم و کسی مرا نمی‌بیند و شاغل هم نیستم خواستگار از کجا بیاید؟ اگر با پسرها هیچ رابطه‌ای نداشته باشم چگونه کسی برای ازدواج با من پیش‌قدم شود؟ همیشه به این فکر می‌کنم که باید قبل از ازدواج طرف مقابلت را بشناسی و مدتی را به قسمت شناخت با او حرف بزنی تا اینکه بعدها متوجه اشکالات او نشوی، اما آیا این فکرم درست است؟ یا اینکه باید مستقیماً - بدون مدتی آشنایی - ازدواج کرد؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

اولاً:

اگر انسان در این سخن پروردگار متعال بیانید که می‌فرماید:

نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ

[زخرف: ۳۲]

(ما [وسائل] معیشت آنان را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده‌ایم و برخی از آنان را [از نظر] درجات بالاتر از برخی [دیگر] قرار داده‌ایم).

می‌داند که تقسیم شدن مردم به غنی و فقیر و قوی و ضعیف و سالم و بیمار و متاهل و مجرد و آنکه صاحب فرزند می‌شود و آنکه نمی‌شود و... همه این تقسیم‌ها از سوی الله تعالی است نه از سوی بشر و با دانستن این است که قلب انسان آرام شده و در آن نسبت به کسی که پروردگار نعمتی به وی داده حسادت نمی‌ورزد و دچار غم و اندوه نمی‌شود که چرا مانند فلان شخص از این نعمت و آن نعمت برخوردار نشده زیرا خواهد دانست که همه این‌ها به امر الله و مشیت اوست که هر چه بخواهد می‌شود و هر چه نخواهد رخ نمی‌دهد.

و اگر مسلمان این را بداند برای آینده دچار غم نمی‌شود و خواهد دانست آنچه از وی مطلوب است استقامت بر امر

پروردگار است و اینکه همه زندگی‌اش را برای الله و همراه با او باشد، سپس خداوند روزی‌ها را آنطور که بخواهد تقسیم می‌کند و به او خشنودی و قناعت عطا می‌کند.

روزی انسان تعیین شده و همانی که برای او مشخص شده بدون کم و زیاد نصیبش می‌شود. پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می‌فرماید: **هیچ نفسی نمی‌میرد مگر آنکه همه روزی‌اش و اجلش را کامل کند، پس تقوای الله را پیشه سازید و به زیبایی در طلب [روزی] برآید** **آلبانی در سلسله الأحادیث الصحیحة (۱۶ / ۸۶۵)** آن را صحیح دانسته است.

یعنی روزی انسان ناگزیر به او خواهد رسید و آنچه از انسان مطلوب است این است که تقوای پروردگار را فراموش نکند و بر اساس امر او پیش رود و به زیبایی روزی‌اش را بجوید. به این معنا که جز از راه حلال در پی رزق خود نباشد زیرا هر چه کند جز آنچه خداوند برایش نوشته به دست نخواهد آورد.

بنابراین بیرون رفتن شما از خانه و رابطه گرفتن با جوان‌ها و همه اینها باعث نمی‌شود که کسی برای ازدواج با شما پیش‌قدم شود: **تقوای الله را پیشه سازید و به زیبایی و [از راه حلال] در پی روزی باشید.** دل خود را مشغول نگرانی آینده که شیطان در دل می‌اندازد نساز که در نتیجه تو را از راه الله دور سازد و خود را مشغول همان چیزی کن که خداوند در حال حاضر از تو می‌خواهد و بر راه و روش او حرکت کن و بدان که بدون شک آنچه برایت مقدر شده نصیبت خواهد شد.

ثانیا:

اما درباره آشنا شدن با طرف مقابل و مدتی حرف زدن با او پیش از ازدواج به هدف آشنایی شدن با وی؛ چیزی که در واقعیت رخ می‌دهد این است که این شناخت هیچ فایده‌ای ندارد و یک ازدواج موفق را تضمین نمی‌کند. برای مطالعه بیشتر در این زمینه به پاسخ سوال (84102) مراجعه نمایید. بسیاری از ازدواج‌هایی که مبنی بر آشنایی قبلی و داستان‌های عشق و عاشقی اتفاق افتاده شکست خورده و به طلاق انجامیده است.

بلکه چنین آشنایی‌هایی برای دختر خطرناک‌تر است زیرا ممکن است پسر دروغگو باشد و به آنچه می‌خواهد برسد و دختر زیان کند و چیزی هم به دست نیآورد. هر دختری با خودش می‌گوید من مانند دیگری نیستم و پسری که دوستش دارم و با او بیرون می‌روم مانند بقیه نیست و با همین فریب شیطان در تور او افتاده و همه چیز را از دست می‌دهد و در پایان متوجه می‌شود که او هم مانند دیگر دخترها بوده.

پاسخ سوال شماره (84089) را ببینید.

برای آشنایی با شخص همین کافی است که درباره دینداری و اخلاق و خانواده‌ای که در آن بزرگ شده پرسید. گاه نیز در برخی جوامع سطح آموزشی و اجتماعی شخص مهم است و نمی‌توان از آن چشم‌پوشی کرد، سپس مدت کوتاهی برای نامزدی و سپس عقد و این را بدانید که شناخت حقیقی اخلاق زوجین ممکن نیست مگر بعد از رفتن به زیر یک سقف، اما

پیش از آن و در مدت نامزدی و عقد هر یک از طرفین بهترین چهره خود را به نمایش گذاشته و هیچ‌یک از عیب‌های خود را رو نمی‌کند و هر یک تا حد امکان سعی در راضی نگه داشتن طرف مقابل خواهد داشت و سپس پس از وارد شدن به یک خانه است که حقیقت هر یک از دو طرف نمایان می‌شود و شخص به طبیعت و اصل خود برمی‌گردد و از تصنع و تکلف دوری می‌کند.

بنابراین هر چه این مدت قبل از ازدواج به طول انجامد باز هم کافی نیست و نشانگر موفق شدن یا نشدن آن ازدواج نخواهد بود.

از الله تعالی خواهانیم شما را به آنچه به سود شماست راهنما شود و برای آنچه مورد خشنودی اوست یاری دهد.

والله اعلم.